

URAKY NOÉMI

Feliratos hallgatás

*nem volt kenyérem hegyesre faragni a szavaimat
ki fiát szúrtam volna azzal szíven
nem édesgetnek a kedvesszólók
akik hátamat pásztázva súgnak békákat utánam
minden egyes sarokban
ahol térdepelve gyónnom kellett volna a falnak bűneimet
megígértem a pókoknak
hogy legközelebb még rosszabb leszek
nem fogok drágakövet köpni a számon
elnémulok mint munkások hiányától üres bányák
és ha mocskos mélységemet mégis feltárni vágnának
hát elöntöm vízzel*

...
*kormos kezekkel törölöm le a könnyeim
nem akartalak bántani*

**URAKY NOÉMI bő ruhák-
ba és rébuszok mögé bújó
bölcsészlány a második
X-en túl. Beszéd helyett
versel és fest. Boldog,
hogy most őt olvasod.**

Dokumentált csalódásaink

*apád előtted nyúzza meg a kiskedvencedet
anyád vacsorát készít belőle
jöllaksz
majd a szőrmét simogatva kérdezed
hová bújt a kisnyuszi
nincs még egy olyan bódítószert mint a gyerekkor
amikor tudsz mindenről de nem sejtész semmit
felnőttem és nem tudok semmiről*

...
*én nem kellek egy fához ütközéshez sem
nem vagyok légzés, hogy védelmedben az orrodát törjem be
nem vagyok segélyhívás*

*bárcsak
az a fa lennék*